
Krisztinavárosi Hírek

A KRISZTINAVÁROSI PLÉBÁNIA ÉS A KRISZTINA KÖR BARÁTI TÁRSASÁG LAPJA 87.SZÁM – 2018.DECEMBER

„Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.” (Mt 2,2)

Kedves Testvérem!

Bár a bölcsek látogatásának ünnepét – Karácsony nyolcada után – már nagyon régóta külön megüli az Egyház (Vízkereszt), régen ezt a két alkalmat egyben ünnepeltük. Nem véletlen, hogy a betlehemben is megjelennek figuráik és a pásztorokkal jól összeférnek a «királyok». Azért választottam idén ezt a szentírási szakaszt Karácsony ünnepére, hiszen az Úr Jézussal való találkozásban ők is példaképeink lehetnek.

Ma sokan küszködnek – talán mi is – a hit elleni kísértésekkel, a hit megőrzésével. A jászornál leboruló pásztorok (most erről nem elmélkedünk) és királyok viszont példát adnak nekünk arra, hogy miképpen érhetjük el, erősíthetjük meg a hitünket.

A bölcsek először Isten jelével találkoztak: „Láttuk csillagát napkeleten”. Itt gondolhatunk Bileám jövendölésére (Szám 24,17), vagy akár Izaiás által említett fényességre (60,1kk), de gondolhatunk a csillagászok által megfigyelt bolygók együttállására is. Isten nem vak hitet vár tőlük, hanem jelet ad. Természetesen előítélet nélküli, nyitott szívvel kell, hogy fogadják ezeket.

Isten megelőző indítására nekik is válaszolniuk kellett, ezért elindultak: „Hol van a zsidók újszülött királya?” Keresés, erőfeszítés nélkül ők sem találhattak Krisztusra. A hit nemcsak Isten ajándéka, hanem szükséges, hogy cselekedetek fakadjanak belőle. Ezek közül a legfontosabb: „Eljöttünk, hogy hódoljunk előtte.” Ha nem akarunk hinni, ha nem imádjuk Jézust, sohasem jutunk el az üdvözítő hitre.

Testvérem! Bízom abban, hogy gondolataim Neked is segítenek hited megőrzésében, a hitre való eljutásodban. A bölcsek példája és főleg Isten szeretete (ennek bizonyítéka Karácsony, Jézus születése is) segítsen Téged utadon. Ha megszületik, megerősödik hited, egészen más lelkülettel fogod megülni Karácsony ünnepét is.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok – az egyházközség vezetőségének nevében is – Neked és minden testvéremnek bensőséges, békés karácsonyi ünnepeket és reményteli Újesztendőt!

Szeretettel

plébános

Idő márpedig nincs

...hökken meg *Carlo Rovelli* olasz elméleti fizikus magyarul idén szeptemberben megjelent könyvében. A neves tudós „*Az idő rendjében*” nem kevesebbet állít, mint hogy az idő nem is létezik. Az pedig, amit az idő múlásaként érzékelünk, nem egy univerzális, valós folyamat, még kevésbé valamiféle rajtunk kívül álló dolog. Nem más, mint egyfajta mód, ahogy megpróbáljuk magyarázni a hétköznapi eseményeinket.

Ennek tükrében már furcsállhatnánk is, hogy *közeledik* a **képviselőtestület-választás ideje**, mely jövő tavasszal *lesz*. Bár erre is van magyarázat: hiába mondjuk, hogy feljön a Nap, valójában tudjuk, ez bizony nem igaz. Mégis így használjuk ezt a kifejezést, egyszerűen *így maradtunk*. Ilyenkor sem nézik h...ostobának az embert, senki nem gondolja azt, hogy a geocentrikus világmép hívei lennénk. Rovelli szerint hasonló a helyzet az idővel is: tulajdonképpen az, hogy a múltat múltnak bélyegezzük, a jövőt pedig jövőnek, szubjektív és nem felel meg a valóságnak. Idő nincs. Mindez persze a mi hitünk szerint is igaz... **lesz majd** az Úr színe előtt, az Örökkévalóságban.

Addig viszont, míg a fenti korszakos nézet általánossá válik, még jövőnek nevezhetjük az elközelgőt. Esetünkben az ötévente esedékes plébániai képviselőtestület választást. Periódusonként cikkek sora jelenik meg ennek fontosságáról, s később a választás sikeréről és eredményeiről. A mostani választás annyiban tér el a megelőző háromtól, hogy rekordszámú jelenlegi tagunk érte el (hála Istennek: egészségben) a 70 esztendőskort, amikortól már nem választhatók. Az előírások szerint ugyanis 75 évesnél idősebb személy nem lehet tagja a testületnek. A megbízás pedig 5 évre szól.

Nagy tehát a felelősségünk és örömteli a lehetőségünk, hogy ismét tovább fiatalítsuk, esetleg teljesen lecseréljük képviselőinket. Ehhez nem kell mást tenni, (de azt muszáj) hogy új jelölteket állítsunk. *Ezidő* szerint van lehetőség arra, hogy fiatal, agilis, a Közösségért tenni tudó és akaró testvéreinket helyzetbe hozzuk. Aztán már csak korteskedni kell, hogy a számtalan kiváló jelölt közül pont a mi ajánlottunk legyen a befutó. Csakúgy, mint országos szinten.

„Hetilapunk”, a Havas Boldogasszony Hírlevél idei utolsó, szilveszteri számában ismét ott lesz az ajánlószelvény, melyen **január 20-ig javasolhatunk** olyan tisztas személyeket, akik sikerrel képviselhetik a híveket a plébániát érintő ügyes-bajos dolgainkban. Hitét gyakorló, hiteles, 70 év alatti, rendezett családi körülmények között-, plébániánk területén lakó és/vagy közösségünk életében, rendezvényeinken, liturgiáinkon rendszeresen részt vevő hölgyek és urak elérhetőségeit várjuk, akik nem rettennek meg attól, hogy ebben a formában (is) tegyenek valamit Plébániánkért.

Sok-sok jelölés beérkezteében bízva, a Választási Bizottság nevében tisztelettel:

Tibély András

Ki vagyok, mi vagyok?

Ha valaki magáról, másról képet akar rajzolni, akkor efféle kérdésekre adott válaszokból állíthatja össze az önazonosságát jellemző vonásokat. A dolgok azonossága a formális logika szerint az önmagukkal való azonosság. A lélek életében az azonosság a Katolikus Lexikon megfogalmazása szerint „a külső élet összhangja az ember bensőjével, a cselekedetek / magatartás egyezése a hittel.” Vajon ez az összhang megvan-e bennünk külön-külön mindenkinben, megvan-e közösségünkben?

A cserkészzet alapításától fogva erre a külső és belső harmóniára törekszik az erre való nevelés révén, gondolkodásunkat tehát nyugodtan folytathatjuk a mozgalom hármasságán alapelve, „Isten – haza – embertárs” hármassága mentén akkor is, ha elsősorban nem a cserkészetről lesz szó. Saját magunk helyét a világban ugyancsak ehhez a három viszonyítási ponthoz való kapcsolatunkban határozhatjuk meg.

A megközelítés alapja az Istenhez való viszony egyéenként és a társadalom egészét tekintve. Szociológiai felmérések sora foglalkozik a társadalom vallásosságával, annak minden fokozatával és árnyalatával. A felmérések időbeli egymásutánja alapján a vallásosság mértékének a változására is fényt lehet deríteni. Statisztikai adatok tükrében egy 2012-es nemzetközi felmérés szerint Magyarország a 10. helyen áll egy 29 országra kiterjedő kutatásban azon az alapon, hogy hány százaléka a lakosságnak (esetünkben 23,1) egyáltalán nem hisz Istenben. Ellenpróbaként azt vizsgálták, hogy hányan hisznek és mindig is hittek. Itt 39 %-os aránnyal hazánk a 12. helyen van. Egy újabb, 2017-es felmérés árnyaltabb képet ad. Anélkül, hogy ebbe jobban belemélyednénk, néhány megállapítás mégis ide kívánczodik. A katolikusok közül – megállapítása szerint – csak mintegy 13 %-nak nagyon fontos a vallás az életében, mintegy 25 %-nak nem túl fontos: ők lehetnek azok, akik más felmérések szerint, esetleg másként feltett kérdésre adott válaszuk alapján „a maguk módján” vallásosak. A két érték között több fokozatot tüntettek fel. És hogy áll a helyzet a fiatalok körében? A legújabb kutatás szerint, amelyet a Magyar Kurír is idézett, a 18 és 29 év közötti magyar fiatal felnőttek 67 %-a hitetlen. Ezzel az európai országok sorában a 6. helyen állunk. Tulajdonképpen nem a „helyezések” a fontosak, hanem a saját magunkhoz, a múltunkhoz kell viszonyítani és a jövőre tekinteni. Hol vagyunk a Mindszenty bíboros úr által megálmodott egymillió imádkozótól? Saját köreinket nézve nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy templomunkat 1943-ban két kereszthajóval ki kellett bővíteni, mert a hívek nem fértek el – ma pedig még az éjféle misén is lehet ülőhelyet találni. Hogy év végi hálaadáson előfordulhatott: nem volt egyetlen egy ministráns sem. Országosan is, itt helyben is igaz: a cserkészzet missziós terület. Nemcsak az ő korosztályukat kell misszionálni, hanem rajtuk keresztül a szülők nemzedékét is el lehet érni, közelebb hozni Istenhez.

Van egy másik vetülete is a kérdésnek, ami az összes történelmi egyházat érinti. A vallástól való elfordulás mellett jelentkezik az emberek természetes igénye a transzcendensre. Felbukkannak a szekták, a magyar Krisna-tudatú hívők, buddhisták, muszlim hitűek. A felmérések szerint jelentős számú magyar hisz a reinkarnációban, a rontásban, átokban, a mágiában, boszorkányságban. Valamilyen okból a történelmileg adott nem elégíti ki őket, helyette pótszert találtak távoli népek hitvilágában. Szólni kell a

kereszténységet minden baj forrásának tekintő újkori pogányságról is, amely a hit és vallás kérdését egy másik dimenzióba helyezi.

A cserkészzet alapelvei között második a haza. A haza szeretete nem fogható meg egyszerűen. Ha „A hazánk Magyarország” állításból indulunk ki, akkor kirekesztjük a tudatunkból a XX. század eseményeit, és kirekesztjük a határokon túlra szakított nemzetársainkat. Láttuk már, hogy ez a nézet hova vezet. Másrészt arról sem feledkezhetünk meg, hogy a határokon kívül, diaszpórában élő magyarok számára mi a haza. Évekkel ezelőtt egy felvidéki magyar így vallott erről: van szülőföldem, ahol születtem, ahol élek, és van hazám, Magyarország. Azt az országot, ahol él, érzelmi okokból nem tekintette hazájának. Ugyanakkor találkozhatunk a kettős identitással is: a korábbi (1945 utáni, 1956-os) menekültek, az idegen országban születettek kettős kötődésével is.

A földrajzi határoktól elszakadva úgy beszélhetünk a Hazáról, ahogy Illyés Gyula fogalmazott, Haza a magasban: „Mi gondom! – áll az én hazám már, / védőbőven minden magasságnál. / Csak nézelődöm, járok, élek, / fegyvert szereztem, bűv-igéket. ... Ha új tatárhad, ha kufárhad / özönlí el a tiszta tájat, / ha útaink megcsavarodnak, / mint giliszta, ha rátapodnak: / te mondd magadban, behunytt szemmel, / csak mondd a szót, miktől egyszer / futó homokok, népek, házak / Magyarországgá összeálltak”. Benne van a nyelvünk, irodalmunk, történelmünk nagyságai, kiemelkedő tudósok, művészek, sportolók - és benne vagyunk mi valamennyien.

Vannak azonban, akik egy másféle hazáról beszélnek, olyanról, amelynek történelme átírja a Szentírást, olyanról, ahol a kereszténység elvette az ősi magyar hitet. Az ő hitük erős, a haza fogalmuk és a vallásról való elképzelésük egy töről fakad – de ez a hit a kereszténységgel szembeni gyűlölködéssel egy másik világba vezet. És ez gondolatmenetünk harmadik témájához, az embertárs szeretetéhez irányítja figyelmünket.

A Bibliában a felebarát szó megközelítőleg hetvenszer fordul elő. Kik azok? Ezt olvassuk: „Hallottátok, hogy azt mondták: 'Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet.' Én viszont azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket és imádkozzatok üldözőitekért” (Mt 5,43–44). Igen, ők mind embertársaink, akikért felelősséggel tartozunk akár közösségek egymáshoz való viszonyáról, akár a személyes én és a közösségek: a haza, Európa, a világ összes népének a kapcsolatáról van szó. „Senki sem különálló sziget; minden ember a kontinens egy része, a szárazföld egy darabja; ha egy göröngyöt mos el a tenger, Európa lesz kevesebb, éppúgy, mintha egy hegyfokot mosna el, vagy barátaid házát, vagy a te birtokod; minden halállal én leszek kevesebb, mert egy vagyok az emberiséggel; ezért hát sose kérdezd, kiért szól a harang: érted szól!” (John Donne).

Zelliger Erzsébet

Az Ige testté lőn és miköztünk lakozék

Még éppen, hogy csak véget ért advent és a karácsonyi ünnep előkészületei, ismét egy készülétre hívjuk a Testvéreket. 2020 szeptemberében Budapesten Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust szerveznek tanúságtételi céllal Isten végtelen szeretetéről, aki Jézus Krisztusban emberré lett, és köztünk maradt valóságosan az Élet Kenyerében. Tanúságtételünk akkor lehet vonzó és gyümölcsöző, ha nem erőltetett, hanem szívből jövő, őszinte.

Hogy Krisztus-kapcsolatunk szorosabbá, élővé váljon, heti rendszerességű hétköznapi szentségimádás bevezetését tűzzük ki célul templomunkban 2019 elejétől a 2020-as kongresszusig. Ennek jó előkészületének gondoljuk „A szentségimádás iskolája” közös, vetített filmes alkalmait, hogy megismerhessünk szentségimádási gyakorlatokat, amelyek között mindenki megtalálhatja a számára testhezállót. Azt várjuk ettől, hogy olyan sokan közel kerülünk a szentségimádás imaformához, hogy hamarosan elindíthatjuk a rendszeres, hetente egy hétköznapi napközbeni szentségimádást. (A hónap első vasárnapi szentórák természetesen továbbra is a szokott módon meg lesznek tartva.) Hogy melyik lesz ez a hétköznapi, az rajtunk múlik. Beszéljük meg, hogy melyik napon tudjuk a legtöbbet és a legbiztosabban megoldani a folyamatos jelenlétet a köztünk lakó Úr Jézus előtt. A sekrestyében és az irodában január 1-20. között gyűjteni fogjuk a jelentkezéseiteket, hogy melyik napon és kb. hány órai időpontra érdemes a szentségimádás iskoláját megszervezni. Vegyük be újévi fogadalmaink közé, hogy lehetőségeinkhez mérten mi magunk is tevékenyen hozzáteesszük a részünket a közös szentségimádásunkhoz.

Igen, mi is tudjuk, hogy nem lesz könnyű heti rendszerességgel egy (fél)órára elköteleződni a szentségimádás mellett. Tudjuk, hogy ez áldozathozatalt követel. Azonban egyre több helyről és egyre többektől halljuk, hogy megéri. Érdemes az idő Urának áldoznunk abból a kevés szabadidőnkéből, ami marad. Ahogyan Illés prófétának is az enyhe szellőben jelent meg az Úr, bizonyára számunkra is nagyobb eséllyel válik felismerhetővé egy csendes (fél)órában, mint mindennapi küzdelmeink közepette a rohanó világ zajában. Adjunk esélyt annak, hogy Jézus a mi szívünk egyszerű jászolába is megszülethessen.

A NEK előkészületeivel foglalkozó plébániai munkacsoport nevében:

Horváth Ágoston

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!

Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk lévő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük!

Ő Uruk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk.

Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez!

Add, hogy a készülék ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon!

Ámen

Plébániai Nagytábor 2018

Kérdőív értékelés

2018 nyarán Mogyoróskán tartotta az egyházközség a plébániai nagytábort (PNT), amelyről írásos beszámolót már korábban olvashattunk a Krisztinavárosi Hírekben. Az ősz folyamán a szervezők összeállítottak egy 20 kérdésből álló kérdőívet, amellyel a táborral kapcsolatos visszajelzéseket kívánták összegyűjteni. A kérdőív összeállítása során az is szempont volt, hogy azok is tudjanak nyilatkozni és véleményt mondani, akik nem vettek részt valamilyen okból a PNT-n.

Válaszadásra lehetőség volt online módon, illetve papír formátumban egyaránt. Ennek ellenére sajnos kevesen küldték vissza a kérdőívet. Ahhoz pedig, hogy megbízható, valós összképet kapjunk, több visszajelzésre lett volna szükség. Egy ilyen kérdőív ugyanis a következő plébániai tábor szervezésekor nagy segítséget és támpontot adhat, hogy mit kellene másképpen csinálni vagy figyelembe venni. Biztos vagyok benne, hogy ennek ellenére ezek a kérdőíves visszajelzések nagyon fontosak, hiszen lesz valamihez visszanyúlni majd a következő tábor esetén. Az alacsony visszajelzések száma valószínűleg azzal is magyarázható, hogy egy család esetén csak egy fő válaszolt. Az összes kérdés-válasz bemutatására terjedelmi okok miatt természetesen nincs lehetőség. Az alábbiakban az általam fontosnak tartott kérdésekből emelek ki néhányat.

A feltett kérdések közül volt egy pár, amelyre ugyanolyan válaszok érkeztek. A PNT kezdeményezést mindenki pozitívan fogadta és a PNT céljának is szinte mindenki ugyanazt nevezte meg: a közösség építést. „Együtt lenni jó!” Így hangzott a tábor jelmondata és valóban jó volt együtt lenni, együtt beszélgetni, együtt imádkozni és együtt kirándulni.

Változatos elvárások fogalmazódtak meg a táborral kapcsolatban előzetesen. Volt, aki a testi-lelki feltöltődést, más a közös imádkozást vagy új ismeretségek megkötését nevezte meg szempontnak.

Zavaró tényezőként két dolgot jelöltek meg a válaszadók. Későn kezdődött a szervezés és a kommunikáció a közösség felé. Mások a szálláshely tisztaságát jelölték meg problémaként.

A válaszadók kb. fele nem gondolkodott, hogy részt vegyen a táborban, mindenképpen el akart jönni. A válaszadók 90%-a pedig el is jött Mogyoróskára, vagy a táborba vagy a cserkészekhez.

A helyszínnel kapcsolatosan több kérdésre is válaszolni kellett a kérdőívben. A környéket, a cserkésztábor helyszínét szinte mindenki jónak vagy remeknek értékelte. Az étkezésre nem érkezett panasz. A szállás megítélésében vegyes értékelést adtak a válaszadók: közel hasonló arányban ítélték a szállást gyengének, szerény-megfelelőnek, illetve jónak.

A programokat mindenki változatosnak, igényesnek értékelte. Mindenki mást talált kiemelendőnek: valaki a közös napot a cserkészekkel, valaki a lelki délutánt, valaki a vizsolyi kirándulást... Nem érkezett két ugyanolyan válasz erre a kérdésre.

A negatívumokra volt, aki nem válaszolt. A válaszadók közel fele pedig a szállás tisztaságát kifogásolta. Ezen kívül volt, aki a kis csoportos beszélgetéseket, a megosztást hiányolta, vagy luxusnak tartotta a párhuzamos előadásokat.

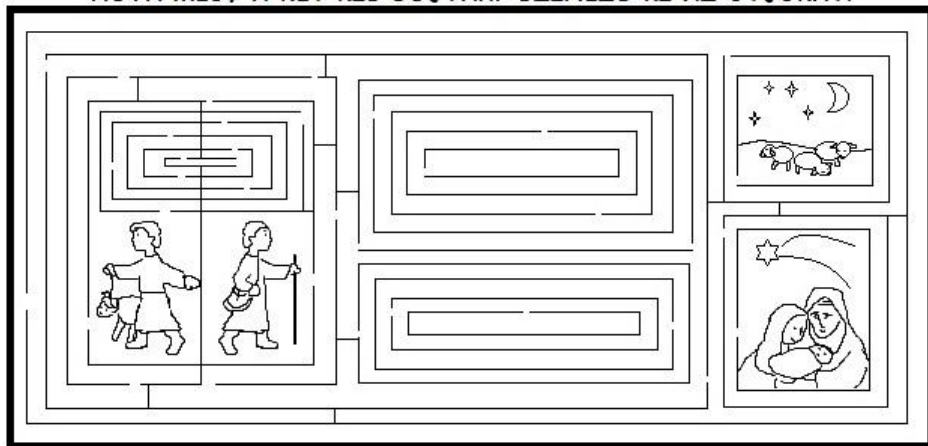
Összességében a válaszadók nagy többsége jónak, ideálisnak találta a programot. Szinte egyöntetűen azt írták, hogy jó közösségi élményt, lelki elmélyülést hozott a tábor számukra.

A kérdőív utolsó kérdése arra vonatkozott, hogy mi legyen másképpen a következő tábor esetén. A döntő többség azt kérte, hogy korábban történjen a várható programnak az ismertetése. Néhányan pedig a csoportos autóbuzsós utazás lehetőségét vetették fel. Ez utóbbival kapcsolatosan megjegyzendő, hogy a szervezők igyekeztek segíteni az utazásban telekocsik biztosításával.

Köszönet illeti Mihály atyát, a szervezőket, az előadókat és azokat is, akik a háttérből segítettek, hogy a 2018-as évi plébániai nagytábor mindannyiunk számára felejthetetlen közösségi élményt nyújtson! Reméljük, hogy a következő plébániai táborban még többen leszünk, hiszen együtt lenni jó (volt)!

Palugyay-Masát Miklós

HOVÁ MEGY A KÉT KIS BOJTÁR? SZINEZD KI AZ ÚTJUKAT!

Kedves Kati!

Eleget téve kérésednek tollat ragadtam és leírom Neked mindazt, amiről a PNT során beszélgettünk, kiegészítve néhány gondolattal.

Említettem a Rákóczi gimnáziumi éveimet. 1963-ban érettségiztem volna, de a VIII. általános után nem tanulhattam tovább. Dr. Szentkúti Kornél volt az osztályfőnököm.

1946-ban kapcsolódtam bele a cserkészetbe. A csapatunk neve „26-os Magyar jövő Cserkészcsapat” volt Tyukasz Gyula hittantanár csapatparancsnokságával. Én a Szent Ferenc raj Tigris őrsének voltam a tagja. Az a kis idő, amíg cserkész lehettem, meghatározó volt számomra. A „Tíztorvény” életprogramot adott. A sok gyakorlati ismeret, kirándulás, népdaléneklés, számháború, morzézás, furulyázás, fafaragás és a táborozás élményeit mindmáig őrzöm. Egy éjjeli őrzés alatt fedeztem fel, miként foszforeszkál egy korhadó fadarab, és az első táborozáson – mely Fehérváracsurgón a Galya patak partján volt – tanultam meg úszni a patak egy kiszélesedő kanyarulatában. A táborok reggeli tornái neveltek arra, hogy tornázzam reggelenként. Az első tábor „forgói” kapcsán ismerkedtem meg egy öregcserkessel, aki természetismeretet tartott nekünk. Ő Sopronban tanult akkor, erdőmérnöknek készült. Rám olyan hatással volt, hogy elhatároztam, én is ezt a pályát választom. Sajnos az akkori körülmények között ez csupán álom maradt. Villanyszerelő lettem, majd kitelepítésünk és a katonai szolgálat után esti úton technikumot és egyetemem is végeztem.

A 148-as csapat táborát nosztalgizva jártam körbe. Régi élményeimet felidézhettem. A fogadalomtétel hasonló volt az én öregcserkész fogadalomtételéhez, mely egy bajóti „Mindszenty József” cserkészcsapat fiataljai között történt 1992-ben a Hereg melletti Királykútnál, a Gerecsében.

Az éjjeli szentségimádás félórájában, hajnali 4-től három cserkészfiú is volt a templomban. Az Oltáriszentség két lobogó gyertya között volt előttünk. Hirtelen jött első gondolatom az volt, bárcsak lángot fognának néhányan az itt táborozó fiatalok közül és a papi vagy szerzetesi hivatást választanák! Tudom, hogy nem könnyű, de tapasztalatból mondom, hogy nagyon szép az ő életük, hiszen hat gyermekem közül egy fiam és egy lányom szerzetesek lettek.

Kifogásképpen leírom, hogy a PNT sok élményét megkoronázta, hogy Boldogkő várából megpillanthattam az „én falumat” Iváncsát, ahol kitelepítve három és fél évet töltöttem.

Isten áldjon Benneteket és ha valami érdekelne még a régi időkből, keressetek meg!

Neked és Andrásnak további jó munkát kívánok szeretettel öreg barátotok:

Lobmayer Kornél

Egyházközségi zarándoklat Bodajkra

Szeretünk zarándokolni, mert zarándokolni élmény. De vajon tudjuk-e, valójában mi is a zarándoklat és miben különböznek a zarándokok a turistáktól?

Elevenítsük fel ismereteinket! A Magyar Nyelv Értelmező Szótárában azt olvashatjuk, hogy a zarándoklat valamely szentnek tartott távoli hely vagy kegyhely fölkeresése vallásos kegyeletből, fogadalomból, rendszerint gyalog. Nagyon hasonló a meghatározás a Magyar Katolikus Lexikonban is, amely szerint a zarándoklat egy zarándokhely (szent hely) felkeresése egyénileg vagy közösségben, és ott vallási gyakorlatok végzése jámborságból, fogadalomból vagy vezeklésből. A zarándoklás szinte minden vallásban megtalálható kedvelt vallásgyakorlási forma. A kereszténységben a zarándoklatnak két változata alakult ki. Az egyik típus, amikor a jámbor hívő buzgóságból keresi fel Jézus, a Szűzanya és a szentek életének, ill. ereklyéik őrzésének helyeit, a másik a súlyos bűnök levezeklésére előírt, penitenciajellegű, ún. kényszerzarándoklat.

Akkor vagyunk zarándokok és nem csupán utazók vagy kirándulók, ha utunk célja a lelki megújulás, Istennel való kapcsolatunk elmélyítése, hitünk megerősítése.

Azoknak, akiket a zarándoklat témája részletesebben is érdekel, érdemes elolvasni Dolhai Lajosnak a Vigiliában 2001-ben megjelent A zarándoklat teológiája című cikkét. Ebből megtudhatjuk, hogy a zarándoklat nem csupán egy ősrégi vallási szokás, hanem az emberi élet tükre, életünk maga is zarándokút.

Plébániánk őszi buszos zarándokújtját október utolsó szombatján szokás szerint templomunkban kezdtük meg. Egy szép Mária-énekkal kértük mennyei Édesanyánkat, hogy vigyázzon ránk ezen az úton, amelyen tőle indulunk el és hozzá zarándokolunk a legősibb magyar búcsújáróhelyre, a bodajki Segítő Szűz Mária kegyhelyre.

Bodajk, a Fejér megye móri járásában fekvő városka még másfél órányi buszútra sincs Budapesttől. Ez a rövid idő is elegendő volt arra, hogy az úton elmondhassuk a reggeli imádságot, a délelőtti zsolozsmát és megtanuljuk – Lobmayer Kornél zarándokúti kántorunk tanításával – a Bodajki himnusz dallamát. Még arra is jutott egy kevéske idő, hogy Bogár Edit idegenvezetőnk ismertesse velünk zarándokutunk programját, Bodajk település nevének eredetét és a legfontosabb látnivalókat.

Bodajk kegytemplomába érkezve először Mórocz Tamás plébános úr tájékoztatóját hallgattuk meg. Ebből néhány érdekesség:

Bodajk szent kútját már a honfoglalás korában is ismerték, vizének gyógyító erőt tulajdonítottak. Szent István királyunk kezdeményezésére kápolna épült a Kálváriahegy tővében, amelyet családjával együtt többször meglátogatott. A kegyhely a magyar szent család zarándokhelyének tekinthető, tiszteletükre ezért 2015-ben szobrot is állítottak a templom elé. A II. világháború során a környező települések minden templomát lerombolták, a bodajki templom azonban csodával határos módon

megmaradt, bár a templom melletti zarándokudvar nagy károkat szenvedett. A helyreállított zarándokudvart 1948-ban, a templombúcsú napján Mindszenty József hercegprímás áldotta meg, sok ezer zarándok jelenlétében. Bárdos Lajos zeneszerző erre az eseményre zenésítette meg Mentés Mihály négy versszakos himnuszát.

2016 nyarán elkezdődött a templom barokk berendezésének felújítása, ezért hiányzik a templomból jelenleg az oltár, a szószék és az egyik mellékoltár is. A Segítő Szűz Mária oltárkép most is látható, csak az ékszerek – amelyek egyébként szintén hálatárgyak – hiányoznak róla.

A kegyhelyen számos csodálatos gyógyulás történt, ezek hitelességét dokumentumok is bizonyítják. A sekrestye bejárata felett elhelyezett vitrinben látható a hálatárgyak egy része, és a plébános atya megmutatott egy XVIII. század végéről származó gyermek mankót, amely egy kislány gyógyulását igazolja.

Tamás atya egy rövid videófilmet is levetített a tervezett felújításról, amelyet a kormányzati támogatásból elnyert 500 millió forint vallásturisztikai támogatás tesz lehetővé, a hívek nagylelkű adományából már saját erőből is megkezdett restaurálás mellett. A felújítás többek között érinti a kegytemplomot, a zarándokudvart és a kálváriát, s a tervek között szerepel egy zarándokház és közösségi tér kialakítása is. Esély van arra is, hogy a balinkai bánya miatt elapadt szentkutat tápláló forrás vize a környék rendezése következtében ismét elindul.

Az ismertetés után szentmisén vettünk részt, amelyet Mihály atya egyházközségünk tagjaiért mutatott be. A szentmise záró énekeként a Bodajki himnusz énekeltük kántorunk organakíséréte mellett.

A szentmise után Edit idegenvezetőnk, kiegészítve Tamás atya tájékoztatását, részletesen ismertette a kegyhely történetét. Sok érdekesség mellett említést tett a móri Willibald pater kapucinus szerzetesről, akinek nevéhez fűződik az 1697-ben felszentelt kápolna megépítése és Kollonich Lipót esztergomi érsekről, aki jelentős összeggel támogatta a kegyhely kialakítását. A nagy látogatottság miatt hamarosan szűknek bizonyult a kápolna, ezért 1728-ban megkezdődött a templomépítés. A kegytemplomot 1742-ben szentelték fel a Segítő Szűz Mária tiszteletére. A templom oltárképét egy bécsi festő készítette, előképe az id. Lucas Cranach innsbrucki kegyképének passzauai változata. A kegyhelyen történt csodálatos gyógyulások tovább növelték a búcsújárók számát, ezért 1942-ben megkezdtek egy több ezer zarándokot befogadó zarándokudvar építését.

A kegyhelyhez tartozó Kálvária 1736-ban készült el közadakozásból és ekkor tették le a stációk alapkövét is. A Kálvária-dombon a három kereszt, Szűz Mária és Szent János szobra áll. 1926-ban újjáépítették a stációkat, az eredeti öntöttvas domborművek helyén ma Bory Jenő festett mészkő domborművei láthatók. A Kálvária-hegyhez fűződő legenda szerint az 1090-ben itt járt Szent László király a Fehérvárt ostromló pogányokat egy keresztvetéssel megfutamodásra kényszerítette.

Az ismertetés után a zarándokudvar keresztútját jártuk végig. Keresztutunkat a kegyhely szent kútjánál fejeztük be, az utolsó énekünkkel egyidejűleg megszólaló déli

harangszó után az Úrangyala imádságot is itt mondtuk el, majd gyönyörködhattunk a néhány perces harangjátékban.

Bodajktól elbúcsúztunk és a pár kilométerre lévő Fehérvárcsurgón folytattuk programunkat. Az ízletes és jó hangulatban elköltött ebéd után rövid sétával a Károlyi-kastély látogatására indultunk.

A kastély idegenvezetőjétől megtudtuk, hogy az épületet Károlyi György gróf építtette Heinrich Kohl építész tervei alapján klasszicista stílusban és Ybl Miklós is részt vett az építkezésben művezetőként és tervezőként. 1944-ben a Károlyi-családnak el kellett hagynia a kastélyt, amely a háború alatt katonák szálláshelye volt, államosítása után először üdülőként majd gyermekotthonként működött. 1979-ben a kastélyt leromlott állapota miatt kiürítették. A Károlyi-család által létrehozott alapítvány és a műemlékgondnokság 1997-től kezdve közel 15 év alatt közösen felújította az épületet. A kastély ma rendezvényközpontként és szállodaként funkcionál, több kiállításnak ad helyet és egy részében itt lakik a család is.

A több ezer négyzetméteres kastélyépületből megtekinthetjük a kápolnát, több szalont és lakosztályt, a báltermet, a zenetermet, néhány könyvtárat, a biliárdszobát, a díszebédlőt, kimehettünk a csipketeraszra és sétálhattunk egy kicsit az óriási parkban is.

A kulturális programot még egy lelki esemény követte, a fehérvárcsurgói Alexandriai Szent Katalin-templomban elimádkoztunk az örvendetes rózsafüzért. Az ima után a templom lelkipásztori munkatársa röviden ismertette velünk a műemlék templom történetét és értékeit. A templomot a XIII. században építették, a XVI. században fallal vették körül és a XVIII. században bővítették. Az oltárképen a templom védőszentjének egyik álma látható. A templom legfőbb értéke Amerigo Tot Csurgói Madonna szobra, amelyet a művész 1969-ben adományozott szülővárosának. A falon látható szép stációképeket Kopp Judit szobrászművész alkotta, érdekessége a feltámadást megjelenítő nagyméretű 15. stáció. Említést érdemel Fáncsik Zoltánné népi iparművész alkotása, a szövőszéken készített templomi zászló, amely a Szűzanyát és a kis Jézust ábrázolja.

Hazafelé vezető utunkon Mária-litániát imádkoztunk. A zarándoklatot templomunkban hálaadó énekkel fejeztük be, visszatértünk a Szűzanyához, aki ezen az úton is betakart bennünket védelmező palástjával.

Köszönjük Mihály atyának és minden segítőknek, hogy részesei lehettünk ennek a jól felépített, tartalmas zarándokútnak, külön köszönet Bogár Editnek az idegenvezetésért és a szervezésért, Lobmayer Kornélnak a kántori szolgálátért.

Biztatjuk minden kedves testvérünket arra, hogy legyen társunk a plébániai zarándokutakon, hiszen a közösségben átélt lelki élmény saját hitünkben is gazdagít bennünket. A lelki élmények mellett szép látnivalókat, jó hangulatot is ígérünk.

Boros Márta

A rózsafüzér mindannyiunké

Templomunk Havas Boldogasszony oltalma alatt álló kegytemplom. Nem véletlenül érkeznek ide időnként zarándokcsoportok is, akikkel volt alkalmam néhányszor elbeszélgetni. Jókedvük, égi Édesanyánk iránti szeretetük minden mondatukból tükröződött. Vajon értékeli-e mi rendszeresen idejáró hívek ezt a kivételes helyzetet? Kihasználjuk-e, hogy a Szűzanya különösen szeretett gyermekei lehetünk ezáltal is?

Nagy Ilonka néni hűsége és lelkes Szűzanya-szeretete, buzgó imádságos lelkülete és édesanyám halála nyitotta meg igazán szívemet égi édesanyám felé. Nagy örömömre szolgált, hogy Mihály atya kérésére segíthetek a rózsafüzér imacsoport újjáélesztésében közösségünkben Ilonka nénit segítve. Plébániánk hat asszonyából álló, a Mária Rádióban is havonta együtt imádkozó – mára mondhatom – kis közösségünk is stabil, szerető háttérrel ad.

Sajnos Ilonka néni és Ágoston Laci bácsi által korábban vezetett imacsoportok tagjai közül sokan eltávoztak közülünk, vagy mára idős koruk miatt nem tudnak jelen lenni a közös imákon. Ezért kezdtem a „Rózsafüzért népszerűsítő kampányba”. Mondhatom, hogy Édesanyánk velünk van a toborzásban. Ebben a pillanatban már kb. 60 társunk (egy fiatalokból álló csoport Tarnóczi Erzszi szárnyai alatt és szépszámú régebb óta fiatal lelkes csapat) ígérte, hogy bekapcsolódik az imába. Köszönjük, hogy sokan igent mondtatok a Szűzanya hívására. Szívesen látunk még további imádkozókat is.

Röviden a rózsafüzér imacsoportok működéséről: Alapja, hogy az imalánc egyetlen napra se szakadjon meg. Tehát minden tag vállalja, hogy a január folyamán egész évre kiosztott titkokkal egy tizedet imádkozik naponta otthonában. Egyszer egy hónapban pedig összegyűnünk és egy teljes rózsafüzért elimádkozunk közösen azokkal, akik ezt is szívesen vállalják. Lesz egy közös imaszándék, de mindenki természetesen saját kéréseit, hálaadását is hozzáteheti, sőt egymás szándékait is hordozzuk az imában. Az időpontot a Hírlevélben olvashatjátok majd.

Egy szerény észrevételt engedjek meg nekem. Az imában résztvevők közül szinte alig van férfi, pedig őket ugyanúgy megszólítja a lélek. Kérlek, csendben figyeljétek hívó szavát Ti is. Egy rózsafüzér elimádkozás alatt számtalan sugallat érkezik. Ezért is szeretem mondani. Jézus jóságos szeretete körbeölel, ha nyitott szívvel imádkozzuk. A rohanó, türelmetlen világban igazi oázis a lélek számára. Utána pedig sokkal jobban, könnyebben megy a munka is.

Végezetül Szent II. János Pál pápa 2002. október 16-án kelt apostoli leveléből: "A Boldogságos Szűz rózsafüzére, mely a második évezredben a Szentlélek indítására fokozatosan alakult ki olyan imádság, melyet sok szent szeretett, és a Tanítóhivatal buzdít imádkozására. A maga egyszerűségében és mélységében most... is nagyon jelentős imaforma, s az a rendeltetése, hogy az életszentség gyümölcseit teremje... A rózsafüzér ugyanis – jóllehet jellegzetesen máriás imádság – lényegét tekintve krisztologikus. Alkotóelemeinek egyszerűségében sűrítve tartalmazza az egész

evangéliumi üzenet mélységét, melynek mintegy rövid összefoglalása. Benne visszhangzik Mária imádsága, az ő örök Magnifikátja, a megváltó megtestesülés művéért, mely az ő szűz méhében kezdődött el. A rózsafüzérrel a keresztény nép beiratkozik Mária iskolájába, hogy bevezessék Krisztus arca szépségének szemlélésébe és az ő szeretete mélységének megtapasztalásába. A rózsafüzér által a hívő kegyelmek bőségét nyeri el, mintegy magának a Megváltó Anyjának kezéből.

Bucsy Magdi

Nyugdíjas séta

Szeptemberben az „Átlényegülés, az Eucharisziáról a csodák és a művészet nyelvén” c. kiállítást tekintettük meg. Ezt a kiállítást Fábry Kornél a NEK előkészületeihez sorolta. A terem közepén helyezkedik el Bukta Norbert hatalmas installációja: a kenyér, a kehelyben a bor, a víz, a Biblia és a tetőablakon érkező fényben ragyogó, lebegő, az Eucharisztia jelképe: az ostya. Ehhez az installációhoz vezet kereszt alakban 4 vörös szőnyeg, amely az Eucharisziához vezető 4 központi gondolatot fejezi ki: az Átlényegülés, Jelenlét, Áldozat és Élet. Az installációt körben övezi az Eucharisztikus csodák történéseit bemutató leírások. A falakon a különböző korok festményei láthatók. Kifejezetten a kiállításra készült Atlasz Gábor: Emmauszi vacsora c. festménye, amelyen a tanítványok realiztikus megjelenítésével szemben a szikrázó fényben tündököl Krisztus. Az ég és föld találkozik.

Októberben Józsa Judit galériájában látogattunk Mária, a magyarok Boldogasszonya c. kiállításához. A naptár szerint követendő Mária ünnepek jelképes ábrázolásai sorakoznak. Mindegyik felett egy-egy vers, vagy idézet. Örömmel láttuk a Havas Boldogasszonyt megjelenítő alkotást, amelyet Perémy Gábor le is fényképezett. A galéria emeletén Judit korábbi kiállításainak darabjai, a Magyar Nagvasszonyok és az Erények láthatók. Nem volt teljes az élvezet, mert Judit nem volt jelen. Ezért felhívom a figyelmet, ingyenes tárlatvezetést tart december 18-án, január 21-én, 27-én és 30-án 16 órakor. Amelyek egyikére feltétlenül menjen el, aki csak tud, mert csodálatos, ahogyan bemutatja alkotásait.

Novemberben a Nemzeti Múzeumban rendezett Seuso-kincs kiállítást tekintettük meg. Miniszterelnökünk szerint „az ország családi ezüstje”. Kalandos, krimibe illő viszontagságok után került magyar tulajdonba. Az egy nagy rézüstben gondosan elhelyezett 14 darabos ezüst készletet a Balaton környékén ásták el, valószínűleg háborús menekülés okán. 4 darab nagy lapos tál, amelyeken ételeket kínálhattak fel, egy ún. mosdótál a hideg és meleg vizet szolgáltató kancsóval, 2 vödör, egy illatszeres edény, egy amfora és 3 kancsó a rézüst tartalma. Lakodalmi ünnepségre, vagy vadászatra utal a tárgyak díszítése: a mitológiai jelenetek, gyöngyosor díszítések, az ünnepségen résztvevők ábrázolása. Feltehetően császári ajándékként került Seuso birtokába. Kereszténységre utaló jelet is találunk, egy felirat kezdetét és végét összekötő betűk Krisztus nevét jelképezik. A most még időszakos kiállítás később állandó kiállítássá alakul és egy könyv is kiadásra kerül a kincs történetéről.

Varga Istvánné Sári

Házunktája

„Ne várj nagy dolgot életedben,
Kis hópelyhek az örömök.
Szitáló, halk szírom csodák,
Rajtuk át Isten szól: jövök.”

Szívem szerint minden bevásárlóközpont bejárata fölé, hatalmas betűkkel írnam ki ilyenkor egyik kedvenc versem – Reményik Sándor: Csendes csodák – fenti befejező sorait. S nemcsak advent heteiben, hanem jóval előtte, hiszen kint még a gyönyörű őszi napsütést élvezhettük, bent az üzletközpontokban már hatalmas karácsonyfa uralta az előteret. Nem lenne ezzel baj, ha nem lenne ennyire harsány és agresszív a kereskedelem karácsonyi üzenete: mindegy hogy mit, csak fogyassz és vásárolj! Sajnos nem tudom kikerülni ennek az egész örületnek a vibrálását, valamilyen rejtély folytán a kreatív üzletek mindig a legfelső emelet legutolsó csücskében vannak. Nekem természetesen az alapanyagok – kartonok, festékek, stb. – fogynak a legsűrűbben ilyenkor karácsony előtt, tehát elég sokszor vagyok kénytelen átvergődni a vásárló tömegen. Egy dologra viszont nagyon ügyeltem: azon a bizonyos „fekete pénteken” üzlet közelébe se mentem! A média állandó, szomorú témája a migráció; jogosan. De az európai kultúrát legalább olyan súlyosan fenyegető Amerika-majmolás valahogyan nem éri el a sajtómunkások ingerküszöbét... pedig ez a veszély már alaposan itt van! Aki nem figyel, annak az életébe már beépült ez a silány amerikai eredetű életforma, akciók, kuponok, reklám-terror, stb. formájában! Az anyanyelvünk elleni inváziót se felejtsük, de ez egy külön írást érdemelne. Nem vagyok biztos abban, hogy mindenkire olyan elementárisan, ámde fordított irányban hatnak ezek a bugyuta, primitív, viszont rendkívül hangos próbálkozások, mint rám!!! De legalább itt a Krisztinában ne hagyjuk! Nekünk még vannak a közelben barátságos, családias légkörű kis üzleteink. Van a közelben két piac is, tehát nálunk nem teljesen reménytelen a helyzet! Karácsonyi vásárlásainkhoz meg itt a remek lehetőség, a vasárnapi Krisztinás Vásár, ahonnét igazán szépséges holmikkal láthatjuk el a családot! Leszniek Angélnak gyönyörű holmijai vannak, férjének, Pataki Tibornak fafaragásai művész remekek! A Dióboltot sem kell különösebben bemutatni, hiszen jól ismerjük őket. Gertheis Miklós és Veronika; a tőlük megszokott gyönyörűségeknek örülhet a megajándékozott. Ékszeres asztal is volt, szebbnél szebb kövekkel, s más csodákkal. Fára festett rosetta-üvegablak? A fantázia csodákra képes. Egyszóval mindenkit csak bíztni tudok, nézzen körül! Igaz, mire újságunk megjelenik, már bezár a karácsonyi vásár, de ha kézműves vásárról hallunk, biztosan megtaláljuk őket ismét.

Beszámolómat könnyíti, hogy egyrészt a Havas Boldogasszony Hírlevél rendszeresen tudósít az aktuális hét rendezvényeiről, másrészt – hagyományaink szerint – részletesebb beszámolót tudunk megjelentetni minden egyes számban az elmúlt időszak hangsúlyosabb eseményeiről. Ilyen alkalom volt nov. 15-én. A pontosság kedvéért: Szendrey Janka, a szkolások szeretett Janka nénije nov. 14.-én töltötte be 80. életévét. Előző számunkban köszöntöttük Őt, de most egy megható, életművéhez méltó eseménynek lehettek fül- és szemtanúi akik részt vettek ezen a megemlékezésen.

Sajnos én nem lehettem jelen, de kedves tanítványai: Szilvássy Blanka és Kocsis Csaba segítségével, hiteles beszámolót írhatok. A hálaadó vesperást a Magyar Egyházzenei Tanács és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Egyházzenei Tanszéke szervezte Farkas Domonkos és Kocsis Csaba hathatós közreműködésével. Aki nem annyira járatos zenei berkekben, az is észlelhette, élvezhette Sz. Janka szakmai életének egyik fő gyömölcset, a krisztinavárosi szköla megteremtésének, működtetésének formájában. Nov. 15-én este megtelt templomunk régi és jelenlegi szköla-tagokkal és munkatársakkal. A misét dr. Török József atya celebrálta. Utána a cserkészotthonban egy kis fogadással, kötetlen beszélgetéssel folytatódott az ünneplés. Köszönjük, Janka több évtizedes kitartó munkádat, szeretetteli törődésedet, kitartásodat!

Időrendi sorban haladva, nov. 24.-én délután bekapcsolódtunk a NEK által meghirdetett közös szentségimádásba, Mihály atya vezetésével. „Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat!” vezérfonalán elmélgedtünk, imádkoztunk, énekeltünk. Aki még nem tette: fel lehet iratkozni a NEK honlapjára, s akkor küldik a hírlevelet, folyamatosan értesülhetünk az előkészületekről. Természetesen Horváth Ágoston (Guszttyó) minden jelentős eseményről tájékoztat bennünket, ezzel is segít bennünket a felkészülésben.

Nem lehet említés nélkül hagyni a helyi Karitás az áldozatos munkáját, hiszen ebben az időszakban csúcsonodik ki tevékenységük. Mindenhol ott vannak, ahol segíteni kell: csomaggyűjtés és készítés, karácsonyi vásár szervezése, lebonyolítása, rendezvények háttérének biztosítása, és sorolhatnánk sokáig. A Krisztinavárosi Esték utóbbi rendezvénye az ő ünnepi összefojetelük volt.

Kívánunk mindenkinek áldott Ünnepeket és békés, boldog Újesztendőt!

H. Végvári Ágota

Szerkesztőségünk címe: H. Végvári Ágota
1016 Budapest Mészáros u. 12. Tel: 375-1622

H Í V O G A T Ó – 2019

Január	6. vasárnap	Vízkereszt ünnepe , lakás megáldások kezdete (egyeztetés alapján)
	9. szerda	du. ½ 5-kor filmvetítés
	10. csütörtök	de. nyugdíjas séta
	12. szombat	este 6 óra: vízszentelés
	13. vasárnap	Jézus keresztségének ünnepe
	19. szombat	este egyházközségi farsang
	20-27-ig	Ökumenikus imahét (részleteket hirdetjük)
	21. hétfő	este „ <i>Krisztinavárosi esték</i> ”
23. szerda	de. ½ 10-től nyugdíjasok délelőttje	

Február	2. szombat	Gyertyaszentelő B. A. – ünnepélyes gyertyaszentelés az esti szentmise keretében
	3. vasárnap	Balázs-áldás a szentmisék végén
	6. szerda	du. ½ 5-kor filmvetítés
	9. szombat	du. ½ 4 óra nyugdíjas farsang
	10. vasárnap	½ 12 óra betegek szentmiséje
	13. szerda	8-as szentmisén + Rozsályi Zoltán atya (13. évf.)
	14. csütörtök	de. nyugdíjas séta
	18. hétfő	este „ <i>Krisztinavárosi esték</i> ”
	20. szerda	de. ½ 10-től nyugdíjasok délelőttje
	24. vasárnap	Országos gyűjtés a katolikus iskolák javára
Március	5. kedd	du. ½ 5-kor filmvetítés
	6. szerda	Hamvazószerda , szigorú böjti nap. Egész napos szentségimádás lesz templomunkban
	Nagyböjt péntekjein este $\frac{3}{4}$ 6 órakor keresztutat végzünk.	
	9. szombat	11 órától nyugdíjasok lelki napja
		du. ½ 6 órakor bűnbánati liturgia
	14. csütörtök	de. nyugdíjas séta
	15. péntek	déli ½ 12-kor ünnepi szentmise
	17. vasárnap	Apák napja
	18. hétfő	Este ½ 8-kor férfiak találkozója „ <i>Krisztinavárosi esték</i> ” keretében
19. kedd	Szent József ünnepe: reggel 8-kor ünnepi szentmise	
22-24.	felnőtt lelkigyakorlat Péli-földszentkeresztben	
25. hétfő	Gyümölcsoltó B.A.: az esti szentmisén lelki adoptáció kezdete	
Április	3. szerda	du. ½ 5-kor filmvetítés
	3-6-ig	csere-bere akció – részleteket külön hirdetjük
	6. szombat	10 órától estig felnőttek lelki napja a plébánián
	7. vasárnap	Országos gyűjtés a Szentföld javára
	11. csütörtök	de. nyugdíjas séta
	12. péntek	du. ½ 5 órakor keresztút a Tabánban!
	14-20-ig	Nagyhét (A részleteket hirdetni fogjuk.)
	15-17-ig	Hétfő, kedd, szerda esti szentmise keretében triduum!
	19. péntek	Nagypéntek , szigorú böjti nap!
		du. 3 órakor kezdődnek a szertartások
	20. szombat	a vigília szertartás este ½ 9-kor kezdődik
21. Húsvét	¼ 9 órakor ételszentelés	
	A feltámadási körmenet a ½ 9 órai szentmise után lesz!	
22. H hétfő	de. 10 és este ½ 7 órakor lesz szentmise	